

1.

Понеділок двадцять четвертого вересня для Сані Головка не заладився ще із самого ранку. Днем раніше вирішив він поголитися. Робити це ввечері, щоб, не дай Боже, побачили і засміяли батьки, не хотів, тому цю відповідальну процедуру відклав на ранок наступного дня, тобто понеділка.

Дочекавшись, доки всі розбіжаться у своїх справах, Олександр Головка, чоловік чотирнадцяти з половиною років, став перед дзеркалом у ванній кімнаті, дістав татову пінку для гоління, одноразовий «Жилет» й увімкнув кран умивальника, звідки потекла тоненька цівка гарячої води. Провів по обличчю рукою, відчувши м'яку поросль. Біля ямки на підборідді та над верхньою губою, добре придивившись, можна було розгледіти кілька світлих, трохи кучерявих волосин.

Саня пшикнув на долоню пінкою, забризкавши нею і дзеркало, розмазав її по обличчю і почав незграбно шкрябати бритвою шкіру. Хоч як намагався робити все, як батько, надуваючи, наче «старий» Головка, щоки, це мало йому вдавалося. Несподівано зачепив болючий запалений прищик, який невідомо звідки взявся за ніч, і скрикнув, порізавшись. Тонка черво-на цівка заструменіла по щоці, пробігла кутиком губ.

Санько провів язиком по вустах, скривився, сплюнув в умивальник рожеву від крові піну та плюснув на обличчя водою, змиваючи наслідки своєї невмілості.

Кров чомусь не зупинялася. Уже треба було йти до школи, а вона все юшила, збігаючи щойно потривоженим бритвою підборіддям. Санько вилаявся вголос, відірвав невеличкий шматок газети, наслинив його і приліпив на рану. Це робив у таких випадках і батько. Одягнув сірий костюм (форму в гімназії дирекція тільки рекомендувала, але батьки завжди змушували натягувати ненависний піджак зі штаньми), вхопив рюкзак, перед тим як вийти з квартири, кинув коротким поглядом у велике дзеркало на стіні в передпокої.

Звідти на нього невпевнено зиркнуло якесь страшидло з фільму жахів. Заліплений шматком просякнутого кров'ю паперу прищ був не самотнім. Подібні на нього неприятели щільно розкидались на лобі, один із них зухвало вгніздився на носі, від чого той кольором нагадував достиглий помідор. Як і завжди, волосся на маківці непокірно стирчало. Санько його вже і водою мочив, і прилизував — ніякого ефекту. Та й обличчя якесь, наче гримаса. Щоки великі, губи пухкі, наче силіконом накачані, вії довгі, аж доверху загинаються. Біс забирай, ніби в дівчиська. От у Севки Мовчанова, однокласника, ніс рівний, вилиці, як у Брюса Вілліса, зачіска, ніби в салоні зроблена.

Севка прийшов у п'ятницю до школи, сяючи як нова копійка, і, не втримавши своїх емоцій, розповів

пацанам на великій перерві, що ввечері перший раз у житті поголився. Усім охочим давав доторкнутися до свого підборіддя, після четвертого уроку вже скаржився, що почала відростати щетина, і пропонував дівчатам поцілувати його та відчути «справжнього мужчину». Головка, заздрісно споглядаючи за впевненим у собі однокласником, тільки підгигикував разом з усіма «малолетками», яким голитися тільки рушником — так казав Севка. Підійти з такими пропозиціями до дівчат він наважився б хіба уві сні.

Сни йому снилися. Різні... Іноді навіть не пам'ятав, що накидалося на його голову вночі. Майже щоразу простирadlo зранку чомусь було зіжмаканим, ніби його вийняли з пральної машини, ковдра — натягнута на голову, а подушка ображено валялася на підлозі. Бувало, що півночі просто не міг заснути. Тоді тихенько, щоб не привертати до себе уваги, вмикав музичний центр і слухав музику. Голову обсідали різні думки. Очі вдивлялись у темряву, звалили до неї, і тоді кімната починала здаватися криївкою, присипаною товстим шаром землі.

Десь далеко люди жили своїми клопатами, розв'язували свої проблеми, а тут, у своєму уявному світі, Саня Головка жив один. Не було остогидлої школи, прищів, які наступали звідусіль, ігноруючи всі косметичні засоби, що їх звідкись приносила мама. Не було надокучливості батьків, які, судячи з усього, любили сина, як уміли і могли. Та останнім часом чомусь не розуміли його, поводитися з ним, як із маленьким

дітлахом. У цьому прихованому від сторонніх людей світі він почувався найкраще, бо там були тільки тиша, музика і мрії...

Такими ночами Санько засинав десь о годині четвертій, мав зранку важку голову, не міг розплющити очі. Мамі доводилось по кілька разів заглядати до його кімнати, термосити, щоб уставав, а потім заставляти хоч щось проковтнути за сніданком.

Іноді йому могли привидітися конкретні СНИ. Саме так — СНИ великими літерами. В них Саня Головка був уже зовсім іншим, не таким, як у реальному житті. Був сміливим мачо, рятував у якійсь колотнечі симпатичну білявку й усамітнювався з нею на березі мальовничого озера. Захоплена ним, вона спочатку цілувала його, потім розстібала кілька верхніх гудзиків на своїй блузці. Її коротенька спідничка збитошно підскакувала доверху, демонструючи стрункі ноги. Санько сміливо протягував до них руку, гладив їхню ніжність, відчуваючи приємні спазми внизу живота. Рука піднімалася все вище і вище по нозі, і... він прокидався! Зранку доводилося ховати від мами брудну від в'язкої білуватої рідини нижню білизну, а потім, повернувшись зі школи, прати її в умивальнику і сушити феном.

Про секс Саня Головка знав уже все. Теоретично. Завдяки інтернету. Він обійшов безліч сайтів, де можна було роздивитися все в подробицях, а то й долучитися до нього відомим майбутнім чоловікам способом самовдоволення.